

Przemysław Smolarek, Jan Kucharski

Zarnowska (Czarnowsko), gm. Wicko,
woj. słupskie, wrak II

Informator Archeologiczny : badania 17, 182

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W południowej części wykopu, analogicznie jak w warstwach wyżej zalegających, przebiegała ulica lub pomost na osi wschód-zachód o szerokości 155 cm.

W warstwie /próchnica z piaskiem, soczewki gliny, piasku, duże połamane mierzwy/ znaleziono dużą ilość kołków do łodzi /tzw. dyble/, pozostała łódź, fragment nadwrgi statku oraz inne przedmioty: z rogu, kości, żelaza, szkła, bursztynu i skóry.

Obecnie warstwę IV datuje się na początek X wieku.

Badania będą kontynuowane.

WYGODA, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 6

patrz okres wpływów rzymskich

ZARNOWSKA /Ozarnowska/, gm. Wicko
woj. słupskie
wrak II

Centrales Muzeum Morskie
w Gdańsku

Badania pod kierownictwem doc. dr hab. Przemysława Smolarka prowadził mgr. Jan Kucharski /autor sprawozdania/ Finansowo-wo Centralne Muzeum Morskie w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Wrak z okresu wczesnośredniowiecznego /IX w./.

Celem badań było odkrycie i wydobyście wraka, położonego na wschód od jeziora Łabako, w odległości 300 m od obecnej linii brzegowej i 800 m na południowy zachód od stacji pomp nr 2.

Po raz pierwszy natrafiono na wrak w trakcie prac melioracyjnych w 1962 r. podczas kopania rowu G-69. Wrak został przecięty w części rufowej. Wykop o powierzchni 44 m² założono w miejscu zalegania wraka. Wrak Ozarnowska II leżał na odległości 0,3 - 0,5 m od powierzchni pod warstwą darni i torfu, na poziomie występowania wody gruntowej, na warstwie jasnozłazego łu.

Wrak był usytuowany dziobnicą w kierunku północno-zachodnim, silnie spianczony. Zachowana długość wynosiła 10 m, szerokość zaś 2,6 m. Odkryto: stępkę, dziobnicę, 6 wręg oraz 11 pasów poszywie /6 prawych i 5 lewych/. Stępka zachowała się w dwóch fragmentach o długości 4,7 i 1,8 m. Dziobnica o długości 2,04 m posiadała prostokątny otwór.

Poszywie ułożone było na zakładkę, uszczelnione mchem i zbita drewnianymi kołkami rozmieszczonymi równomiernie co 7 cm. Zachowana długość pasów poszywia dochodziła do 6,2 m, szerokość do 0,3 m, a grubość do 2 cm. Wręgi występowały w odległości od 0,7 do 0,95 m i zachowane były we fragmentach. Były one zbijane z poszywem drewnianymi kołkami w odstępach 0,16 - 0,22 m.

Drewno wraka było silnie zawilgocone, mocno popękane i znajdowało się w złym stanie zachowania. Wykonano szczegółową dokumentację i inwentaryzację oraz zdjęcia fotografometryczne. Następnie wrak został zdemontowany, a drewno poddane konserwacji w laboratorium Centralnego Muzeum Morskiego. Przy wraku nie znaleziono żadnych zabytków ruchomych.

Chronologię wraka ustalono w Laboratorium Instytutu Fizyki Politechniki w Gliwicach metodą izotopową C-14.

ZARNADA, gm. Tarnów
woj. tarnowskie

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
w Tarnowie

Badanie prowadzili mgr Andrzej Cetera i mgr Jerzy Okoński. Finansował WKZ w Tarnowie. Drugi sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /X - pocz. XI w./.

W roku bieżącym przebadano obszar 576 m². Na przedpolu wału zachodniego grodziska kontynuowano badania z sezonu 1982 roku. Odkryto 8 obiektów, oznaczonych kolejnymi numerami od 4 do 11. Obiekt 4/83 stanowiło domostwo na planie prostokąta z zaokrąglonymi narożnikami o wymiarach 3,5 x 2,0 m, zaakabione w całość na 30 cm.